

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 26.

Fjerde Sessions anden Samling.

11te Møde.

Onsdagen d. 30. Marts.

(Fortf.)

Viceformanden: Maa jeg spørge, om Noget optager Forslaget?

J. Knudsen: Jeg troer, at dette Forslag er af den Bestaffenhed, at det bør falde ved et Votum af Thinget (Hør! Hør!), og derfor optager jeg det.

Schack: Jeg vilde have gjort det samme, som min ærede Sidemand nu gjorde, da han forekom mig i at optage Forslaget. Jeg har tidligere havt Leilighed til at udtale mig imod det Urigtige i at henkaste løse Forslag, som ikke gaae ud paa noget Bestemt, men paa noget saa Almindeligt, som: at de her omhandlede Forhold ikke ere saa udmærkede, at det skulde være en Fornærmelse at yttre Tvivl, om Et og Andet ikke kunde være bedre end det er. Dette er ikke et Grundlag for et Andragende, for et Forslag til Folkethinget. Det er Noget, som bidrager til at ned sætte Thingets Betydning, naar man saaledes kaster det ene løse, almindelige Forslag ind efter det andet. Det er saaledes ikke Noget at komme med Forslag som nærværende, der gaaer ud paa 5—6 forskjellige Gjenstande, om hvilke man med Hensyn til den første, der angaaer, at Rigsdagstidenden ikke kommer hurtigt nok ud, har faaet godtgjort af Formanden, at den kommer ud ordentligviis Dagen efter Forhandlingerne, og i ethvert Tilfælde saa hurtigt som muligt; med Hensyn til et andet Punkt, Archisagen, faaer godtgjort, at der ikke er ført nogen Klage; med Hensyn til det 3die Punkt faaer godtgjort, at der heller ikke er ført nogen Klage, og som endelig med Hensyn til det sidste Punkt, som angaaer det Bæsent-

lige i Andragendet, gjør et Indgreb i den Myndighed, der bør tilkomme Formanden over sine underordnede Embedsmænd. Man har vel anført en Grund, hvorfor man skulde optage et saadant Forslag; den er udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (J. A. Hansen) og tiltraadt af den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 5te Valgfreds (Née) og af den ærede Forslagsstiller, den nemlig: at det dog var godt, at Forslaget var fremkommet thi indeholdt det noget Begrundet, saa var det jo godt at dette kom frem, og var det, det indeholdt, ugrundet, var det ogsaa godt at det kom frem, for da at kunde blive viist tilbage. Det er netop dette, som jeg beklager at høre her i Thinget. Jeg har nemlig i en heel Deel Smudsblade, som overfalde Folk med personlige, raa og usande Fornærmelser, ofte seet henkastet den samme Slags Uttringer. Det er altid godt, sige de, at det eller det er kommet frem; er det sandt, saa er det jo upaatvivleligt godt, at det er kommet frem, og er det ikke sandt, saa faae Vedkommende jo Leilighed til at rense sig. Det er en nem Maade at forsvare sig paa og at undskyldte sin smudsige og daarlige Fremgangsmaade paa (Stærk Hysen. — Hør! Hør!). Jeg siger: jeg har seet i adskillige Smudsblade, at en saadan Fremgangsmaade er fulgt, og jeg beklager meget, at man skulde høre et lignende Raisonnement fremføre i Rigsdagen, thi det, som kan være et passende Forsvar for Smudsblade, det kan aldrig være et passende Forsvar for Forslag, der komme frem i Rigsdagen. Det er altid urigtigt at henkaste løse Paastande, som man ikke har sikret sig noget Beviis for, og angaaende hvilke man maa hentye til „Anelser“, til hvad Andre kunde mene, til hvad det kunde være